

ὀφθαλμῶν της καὶ κατεκλύοντο ἐπὶ τῶν ῥοδινῶν παρειῶν της.

Ἐκάθητο ἐν τῇ γωνίᾳ της πρὸς αὐτὴν καὶ ταπεινὴ τῇ καρδίᾳ, ὡς ὅτε ἐκάθητο εἰς τὰς σανίδας τοῦ σχολείου, εἰσθηνομένη τὸ μεγαλεῖον τοῦ Εὐαγγελίου.

Πλὴν καὶ πάλιν οἱ λόγοι τῆς θνησκούσης μητρὸς «Νὰ μὴ γίνῃ ἡ κόρη μου Χριστιανή» συνδυαζόμενοι μετὰ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.»

ἤνάγκαζον τὴν Ἑβραίαν κόρην νὰ σκέπτηται: «Δὲν »εἶναι ἐπιτετραμμένη εἰς ἐμὲ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν κοινῶν τῶν Χριστιανῶν.

«Μὲ ὑβρίζουσι διότι εἰμι Ἑβραία—οἱ παῖδες τῶν γειτόνων μὲ ἐσίρῳζον προχθὲς ἰσταμένην πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας, θεωροῦσαν τὰς καιομένας λαμπάδας καὶ ἀκρωμένην τῶν ἀναπεμπομένων τῷ Θεῷ

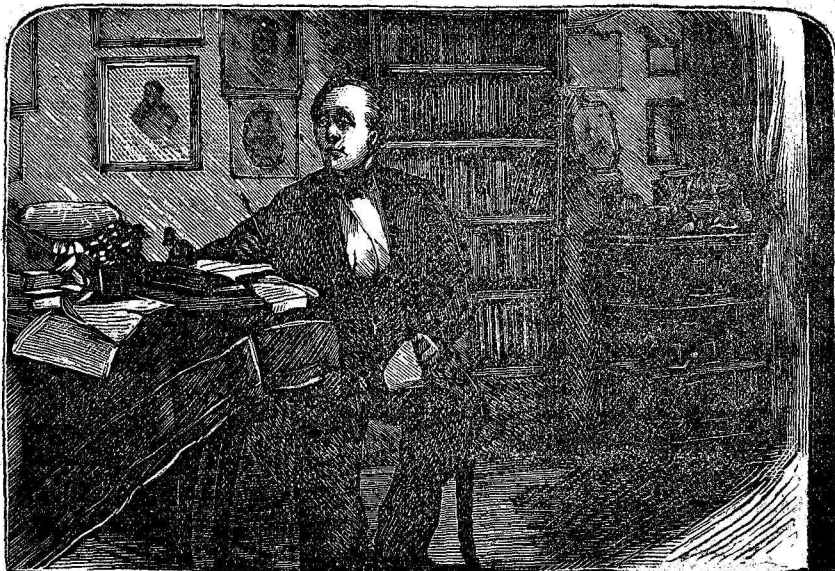
συνετῆραι αὐτὸν ἐργαζομένη μέχρι νυκτός· διότι οὐδεὶς τῶν συγγενῶν ἤλθεν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ.

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ χήρα ἐγένετο ἀσθενέστερα καὶ τέλος κατέπεσεν εἰς τὴν κλίνην κοιτομένη ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ἡ Σάρα εἰργάζετο καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐνοσῆλευε τὴν ἀσθενῆ καθημένην παρὰ τὴν κλίνην της ἥτο ἡπίου καὶ εὐσεβοῦς χαρακτήρος. Ἦτο ἄγγελος εὐλογίας εἰς τὸν οἶκον τῆς πενίας.

Πέραν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐρίσκειται ἡ βίβλος.

Ἀνάγνωθί μοι τι ἐξ αὐτῆς· διότι ἡ νύξ εἶναι τόσῳ μεγάλη! ὦ ναι, τόσῳ μακρά! καὶ ἡ καρδία μου διψᾷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.» Εἶπεν ἡ ἀσθενοῦσα πρὸς τὴν Σάραν.

Ἡ Σάρα ἔκυψε τὴν κεφαλὴν· ἔλαβε τὸ βιβλίον, ἤνοιξεν αὐτὸ καὶ ἀνέγνωσεν εἰς τὴν νοσοῦσαν. Δάκρυα ἴσταντο ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν της ἀκτινοβολοῦντα εἰς

Ὁ X. X. Ἄνδρουν ἐν τῷ γραφεῖῳ του.

ὕμνων καὶ ἐπαίνων. Ἀφ' οὗτου ἐκάθητο ἐπὶ τῶν ξυλίνων ἐδρῶν τοῦ σχολείου ἡσθάνθη τὴν δύναμιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, δύναμιν εἰσπερχομένην λίαν βραδέως εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅσῳ καὶ ἂν κλείω τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀλλὰ δὲν θὰ σὲ λυπήσω ἐν τῷ τάφῳ, οἶμοι! ἀγαθὴ μου μητὲρ! Οὐχί, δὲν θὰ ἐπισημώσω εἰς τὸν ἔρκον τοῦ πατρὸς μου! Ποτὲ δὲν θὰ ἀναγνώσω τὴν βίβλον τῶν Χριστιανῶν, ὅσῳ καλὴ καὶ ἂν ᾖ αὕτη. Ἐχω τὴν θρησκείαν τοῦ λαοῦ μου καὶ εἰς αὐτὴν θὰ ἐμμένω.»

III

Ἐτη πολλὰ παρήλθον ἔκτοτε.

Ὁ κύριός της ἀπέθανε. Ἡ χήρα του περιέπεσεν εἰς πτωχίαν καὶ ἡ ὑπηρετρία ἐκόμειτο νὰ ἀπολυθῇ.

Ἀλλ' ἡ Σάρα ἀπεποιεῖτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν οἶκον. Ἐγένετο ἡ βρακτοῦρα αὐτοῦ ἐν δεινοῖς καιροῖς καὶ

τὴν λάμπειν τοῦ φωτός, ὡς οἱ ἀναγινωσκόμενοι λόγοι εἰς τὴν καρδίαν της.

«Ὁ ἀγαπητὴ μου μητὲρ, ἐπιθύρῃς νὺ ἐκυτῇ, τὸ τέκνον σου δὲν θὰ δεχθῇ τὸ βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν οὐδὲ θέλει εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν. —Οὕτω σοι ἔδοξε· καὶ θὰ σεβασθῶ τὴν ἐντολήν σου. Θὰ μένωμεν ἡνωμένοι ἐν τῇ γῇ Ἀλλὰ πέραν τῆς γῆς ὑπάρχει ὑψηλοτέρα ἔνωσις· ἡ μετὰ τοῦ Θεοῦ! Οὗτος θὰ ᾖ πλεονέκτημα ἡμῶν καὶ θέλει ὁδηγήσει ἡμᾶς διὰ τῆς κοιλάδος τῆς σκιάς τοῦ θανάτου. Αὐτὸς δίδει τὴν βροχὴν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν εὐφορίαν εἰς τὴν γῆν. Τὸ ἐννοῶ—δὲν γνωρίζω πῶς συνέπεσε νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ τὸ γνωρίζω, διὰ μέσου Αὐτοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ!»

Καὶ ἀνετινάχθη ἅμα ἐπρόφερες τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ὄνομα, καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὴν τὸ βάπτισμα ὡς φλόξ πυρός· τὸ σῶμά της ἀνετινάχθη, τὰ μέλη της ἔτα-